

Justitsministeren (Billow): Da denne Sag var til Behandling i Folketinget, var det et Særkende, at der hos alle Medlemmer af ethvert Parti var Enstemmighed om, at denne Lov var betimelig, at den burde gennemføres og det endnu i denne Rigsdagssamling, og den samme Anskuelse herskede i Udvalget og vedblev at herske ved alle Behandlinger i Folketinget. Det er mig en Glæde at konstatere, at den samme Anskuelse i Dag gør sig gældende her i dette høje Ting fra alle de Ordførere, der have talt. Man kan deraf drage den Slutning, at der i dette høje Ting er Enstemmighed for, at denne Lov bør gennemføres og saa vidt muligt bør gennemføres i indeværende Rigsdagssamling. Det er ogsaa ganske naturligt, thi saaledes som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) begyndte med at oplyse, blev der allerede under 11. Marts 1908 af Forstanderne for de 4 Sindssygehospitaler, der for Tiden ere her i Landet, tilstillet Ministeriet en Skrivelse, hvori Nødstilstanden blev fremhævet. Nu er der gaaet 4 Aar siden den Tid, og det beregnes, at Opførelsen af Hospitalet vil tage 3 Aar, det vil med andre Ord sige, at selv om dette Lovforslag bliver ophøjet til Lov i Løbet af denne Samling, vil der dog være hengaaet 7 Aar fra det Tidsrum, da Henstillingen kom til Ministeriet, og til det Tidsrum, da Sindssygeanstalten kan staa fuldt færdig. Jeg haaber ganske vist, at Dele af Anstalten ville kunne tages i Brug forinden, thi som jeg har sagt i det andet Ting, og som der findes Bestemmelser om i Lovforslaget, vil Anstalten maaske kunne tages i Brug successive, efterhaanden som den bliver færdig. Og i de Aar, der hengaa, inden Anstalten bliver færdig, vil Antallet af sindssyge jo neppe være aftaget, men snarere være tiltaget. Dette gælder ikke blot Mangelen af Pladser paa Sindssygeanstalterne, men ogsaa Mangelen af et Kriminalasyl bliver mere og mere følelig. Jeg har netop for nylig faaet forelagt et typisk Tilfælde. Det var en Indberetning fra Inspektøren for Horsens Tugthus om at blive af med 4 Fanger, som vare sindssyge, og som opholdt sig i Horsens Tugthus. Denne Indberetning blev sendt fra Fængselsdirektoratet til 2det Departement, under hvilket Sundhedsvæsenet sorterer, og blev derfra sendt Sundhedsstyrelsen til Erklæring, og derfra kom der en meget fornuftig Motivering af, at det kunde være meget rigtigt, at disse 4 Fanger bleve indlagte i et Sindssygehospital, men man indsaa ikke, at netop den Omstændighed, at det var 4

Tugthusfanger, medførte en Præferance for disse fremfor andre sindssyge, der vare udenfor Tugthuset, til at komme ind i Sindssygeanstalten. Dette forekommer mig at være rigtigt. Der findes saa mange sindssyge udenfor Tugthuset, at man ikke bør tage dem, der sidde i Tugthuset, og sætte dem ind i Sindssygeanstalter fremfor de andre. Men dette viser, hvor stor en Trang der er til at faa et Kriminalasyl saa snart som muligt, fordi vi ikke have noget Sted at indsætte saadanne Personer. Derfor vil jeg haabe, at det skal lykkes at faa denne Sag igennem Rigsdagen endnu i denne Samling.

Det eneste Uenighedspunkt, der er vedrørende denne Lov, er i Virkeligheden Beliggenheden. Der kan jeg naturligvis ikke uden en vis Glæde konstatere, at samtlige Talere, der have haft Ordet her, dels have givet deres ubetingede Tilslutning til og dels indirekte have ladet forstaa, at de foretrække Pladsen ved Hillerød, altsaa den Plads, som var foreslaaet af Regeringen. Jeg skal ikke her komme ind paa de Fordele, der kunne tale for Hillerød. Jeg har, som det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Piper) før nævnedes udtalt mig udførligt derom i Folketinget, og ærede Medlemmer have dels gentaget mine Grunde, dels maaske føjet nye til, der kunne tale til Fordel for den Plads. Men jeg vil kun fremhæve, at det vigtigste er, at Sindssygeanstalten og Kriminalasylet blive byggede, fordi Trangen dertil er saa stor, at det er en uafviselig Pligt at afhjælpe den paagældende Trang. Det er en Sag, der ikke kan udskydes, mindst af alt fordi der kan opstaa Uenighed om det Sted, hvor den bør ligge. Jeg fastholdt, som ogsaa det ærede 2det Medlem for 5te Kreds (Sonne) fremhævede, mit Forslag om at lægge Anstalten ved Hillerød i Folketinget under Sagens anden Behandling; men Forslaget faldt dernede med 45 mod 30 Stemmer, og jeg har resigneret paa dette Omraade, fordi jeg ser, at det er nødvendigt at faa en Sindssygeanstalt og faa den opført saa snart som muligt. Derfor vil jeg ogsaa bede ærede Medlemmer af dette Ting at følge Folketinget paa dette Punkt, saaledes at Anstalten kan blive opført der, hvor det nu engang er vedtaget, saa at denne Sag ikke af den Grund skal trække ud til næste Samling. Jeg skal i denne Forbindelse ogsaa tillade mig at fremhæve, hvad jeg ligeledes har sagt i Folketinget, at kan det ikke blive Hillerød, anser jeg Grunden ved Nykøbing for at være den bedste. Fordelene og